

Handelsministeren har for Udvalget forelagt Forslag til en ny Valutalov, jfr. det Sp. 2335 ff. gengivne Udkast.

Til nærmere Belysning af dette Udkast og de Synspunkter, der i Forbindelse med Drøftelserne heraf er blevet fremført, skal nedenstaaende anføres:

Som anført ovenfor — og som i Særdeleshed fremhævet fra Importhandelens Side — har den i Henhold til Valutaloven iværksatte omfattende Importregulering medført og nødvendigvis maattet medføre betydelige Vanskeligheder for Importørerne, af hvilke talrige er blevet haardt ramt ved pludselig at se Importen af udenlandske Varer, paa hvilke deres Forretninger hidtil har været baseret, stærkt begrænset. Paa den anden Side er det for Udvalget oplyst, at der, bortset fra ganske enkelte Omraader, ikke som Følge af Importbegrænsningen har været nogen egentlig Vareknaphed, og at Befolkningen hos de Handlende har kunnet købe, hvad den havde Brug for, og det er i denne Henseende fra Detailhandelens Side blevet fremhævet, at en Importregulering, der opretholder Beskæftigelsen her i Landet og derigennem Befolkningens Købeevne, er at foretrække fremfor en uhindret Adgang til Import, dersom denne Import fremkalder Arbejdsløshed og Forarmelse indenfor de store Kredse af Befolkningen, af hvis Købeevne Købmændenes Forretninger er afhængige. Ogsaa fra de andre Erhverv, i Særdeleshed Industri og Haandværk, Landbrug og Fiskeri, er det oplyst, at Valutaordningen er blevet administreret med en saadan Hensyntagen til deres Behov, at de altid har kunnet faa fornødne Raastoffer og Materialer. At Valutaordningen ogsaa handelspolitisk og beskæftigelsesmæssigt har betydet en afgørende Styrkelse for dansk Erhvervsliv erkendes fra de producerende Erhverv, og der er indenfor disse Enighed om, at det som Forholdene i Øjeblikket er, og som Udviklingen tegner, ikke vil være muligt at opgive den Støtte og det Værn, som Valutaordningen giver. Ogsaa fra de Sider, der ifølge Forholdets Natur i særlig Grad er indstillet paa og ønsker saa fri Handelsformer som muligt, erkendes det iøvrigt, at en Opgivelse af Valutaordningen paa nærværende Tidspunkt ikke er mulig, og at en Forlængelse derfor maa ske for en vis Tid, men det fremhæves fra disse Sider samtidig, saaledes som det fra Handelens Side ofte er gjort gældende i den offentlige Debat, at man maa tilstræbe en gradvis Afvikling af Ordningen, saa hurtigt som Forholdene tillader dette, og at fornøden Importbegrænsning i givet Fald maa søges opnaaet paa anden Maade, jfr. herved det Sp. 2385 gengivne Forslag fra William Prieme, H. L. Poulsen, J. G. Schjær og Søren Wiene og det Sp. 2377 gengivne Forslag fra O. Himmelstrup og J. Villemoes. Det har endvidere fra visse Sider været fremført, at Toldforanstaltninger vilde kunne erstatte den nugældende Importregulering, naar man ved Opsigelse af de nuværende Handelstraktater frigjorde sig fra de i disse indeholdte Mestbegunstigelsestilsagn og samtidig aabnede Adgang til at differentiere Toldsatserne overfor de forskellige Lande under Hensyntagen til disses større eller mindre Imødekommenhed overfor dansk Eksportvirksomhed, jfr. herved det Sp. 2357 ff. gengivne Forslag fra Christmas Møller. Saaledes fuldstændig at forlade de Principper, paa hvilke vor Traktatpolitik og Toldlovgivning hviler, befrygtes imidlertid af et overvejende Flertal af Udvalgets Medlemmer at ville være forbundet med en saadan Risiko for Handelskrig og økonomiske Modforanstaltninger af skæbnesvanger Karakter, at man maa vige tilbage herfor, hvortil kommer, at de handelspolitiske og valutamæssige Formaal, som Valutaordningen forfølger, næppe gennem Toldforanstaltninger vilde kunne naas i tilnærmelsesvis samme Omfang, som Valutaordningen giver Mulighed for.

I denne Forbindelse har den Tanke ogsaa været fremsat og fundet Tilslutning fra Handelsside, at man successive skulde frigive Importen her til Landet fra de Lande, der stillede sig imødekommende overfor dansk Eksport. Heller ikke denne Fremgangsmaade synes dog efter et Flertals Opfattelse for Tiden farbar, bl. a. under Hensyn til vore